

Jaroslav Válek

Umělecký kovář s kreativním a osobitým přístupem k umění.

Jaroslav Válek se narodil 26.2.1954 v Ostrožské Lhotě. Pochází z rodiny s kovářskou tradicí. Vystudoval SŠP strojního typu v Břeclavi a také získal výuční list v oboru umělecký kovář. V roce 1973 absolvoval povinnou vojenskou službu na východním Slovensku. Zde si naplno uvědomil, jak je totalitní režim špatný a plný lží.

Pro počátky jeho vlastní tvorby mělo velký význam seznámení se sochařem Karlem Neprašem, po roce 1989 docentem na Akademii výtvarných umění. Členství v americkém sdružení kovářů ABANA mu umožnilo počátkem 90. let vykonat cestu do USA.

Do počátku devadesátých let pracoval jako strojník doma i v zahraničí. Dva roky svého života mimo jiné strávil na tehdejších československých zaoceánských lodích. Navštívil tak například Jižní a Střední Ameriku nebo Indii.

V roce 1980 se oženil a usadil se ve Veselí nad Moravou, kde se mu narodily dvě děti. Jeho manželka vystudovala střední školu ekonomickou a uměla tak výborně psát na psacím stroji. Nejen díky tomu se Válkovi dostali k vydávání samizdatů. Tímto způsobem opsali například díla Bohumila Hrabala, Ladislava Klímy, texty písní Karla Kryla a další zakázané autory. Kopie opisů pak vážali do knižní podoby další lidé. Do celého procesu vydávání samizdatů bylo zapojeno více lidí, kteří se z konspiračních důvodů neznali. Šíření literárních děl v samizdatu byl trestný čin. Všemocná StB na manžele Válkovy naštěstí nikdy nepřišla. V roce 1988 Jaroslav Válek také podepsal dokument "Několik vět".

Jaroslav Válek také v letech 1983-1993 pracoval jako správce veselské vodní elektrárny. V té době si též buduje zázemí a kovářský ateliér ve Veselí a získává hlavní cenu při kovářském sympoziu na hradě Helfštýn. Zapojuje se do výtvarných iniciativ veselské Skupiny pěti, se kterou pravidelně vystavuje svá díla. Pro každoroční symbolické otevírání Bažova kanálu vytvořil obřadní klíč z nerezové oceli. V roce 2014 pan Válek obdržel cenu města Veselí nad Moravou za přínos v kulturní oblasti. Od 90. let spolupracuje s pražskou galerií a aukční síní Vltavín. Uspořádal kolem deseti autorských výstav a podílel se na kolektivních výstavách doma i v zahraničí.

Jaroslav Válek ve své tvorbě užívá kovářských technik a také deformace na dutých profilech nerezových ocelí. Pro dotváření povrchu ocelových plastik využívá ojedinělou techniku kavitážního leptu. Užitím této techniky na ocelový plech vznikají matrice k tvorbě papírových kolorovaných slepotisků. Za grafické listy provedené touto technikou obdržel ocenění. Vytvořil insignie pro biskupa Starokatolické církve ČR a podílel se na dotváření interiérů užívaných touto církví. Realizoval ceny pro Asociaci českých filmových klubů a Divadelní cenu Alfréda Radoka. Je autorem hlavní ceny pro Mistrovství světa historických kol a ceny Bivoj udílené v Rožmitále pod Třemšínem. Jaroslav Válek po mnoho let věnuje svá výtvarná díla do aukce Konta bariéry Nadace Charty 77, kde získané finanční prostředky pomáhají postiženým studentům. V současnosti provozuje galerii Kolibřík v Brně, kde prezentuje své ocelové plastiky, autorské šperky a kolorované slepotisky spolu s výtvarnými díly svých přátel.